

ligt, er meget ufuldkomment, ja, vi staa endog i dette Øjeblik saaledes, at vi ikke ere i Stand til at opfylde den første af alle Betingelser for en Hær, nemlig at kunne mobilisere den. Ja, hvis vi fik en Krig paa den Maade, at vi bleve advarede en 14 Dages Tid eller saa i Forvejen, saa kunde vi naturligvis faa samlet vor Hærstyrke paa det Sted, hvor vi nu mente, den skulde bruges, men da Krigene jo som bekendt i vore Dage komme med meget kort Varsel, ja, ofte helt uden Varsel, kunne vi ikke godt tænke os, at det i Krigstilfælde vil lykkes os at mobilisere den Hær, vi have uddannet i Fredstid. Det er jo en trist Sandhed at høre, at vort Hærvæsen er saaledes, at det ikke opfylder den første af alle Betingelser, nemlig at kunne mobiliseres. Det ligger selvfølgelig i vor geografiske Beliggenhed. Vort Land er af Havet skaaret i forskellige Dele, og da vi ikke længere have Herredømmet til Søs, vil det ikke være muligt for os at vedligeholde Forbindelsen mellem de forskellige Landsdele. Men selv om vi altsaa maa indrømme, at vort Mobiliseringsvæsen er i højeste Grad mangelfuldt og ikke en Gang opfylder den simpleste Betingelse, der kan og bør stilles, er jeg overbevist om, at det ikke bliver bedre, fordi vi oprette dette Kontor.

Dertil kommer, at jeg gaar ud fra, at Forsvarskommissionen har denne Tanke om Hærens Mobilisering under Overvejelse, det vilde være ufatteligt andet, end at Forsvarskommissionen ogsaa beskæftigede sig hermed; og saa synes jeg, det vilde igen være at tage Arbejde bort fra Forsvarskommissionen. Jeg synes, vi maa overveje dens Forslag, der ville staa som et Led i en samlet Overvejelse af hele vort Forsvarsvæsen, og at vi ikke saaledes kunne begynde at reformere stykkevis.

De 2 andre Forslag angaaende Lægekorpsset og Dyr lægekorpsset kan jeg heller ikke tiltræde. Ved at se disse Forslag blive forelagte her, synes jeg, man kommer til at spørge: Hvad er egentlig Meningen hermed? Thi det er jo Forslag, som gribe dybt ind i hele vort Forsvarsvæsens Organisation og i de Midler, som vi skulle anvende til Forsvaret. Det er jo allesammen Spørgsmaal, som ere henlagte under Forsvarskommissionens Overvejelser. Betyder nu det, at den højtærede Forsvarsminister har forelagt disse Forslag, at han ikke indenfor en rimelig Tid venter at høre fra Forsvarskommissionen, at han helt har tabt Taalmodigheden, helt har opgivet Forsvarskommissionen og vil gaa helt uden om den? Betyder det altsaa en helt ny Taktik, der

slaas ind paa, den samme, som vi have kendt fra Højres Dage, da Højre ønskede at ordne Forsvarsvæsenet stykkevis og forelagde den ene Lov efter den anden? Er det den samme Taktik, vi nu ere slaaede ind paa her, at Forsvarsvæsenet skal ordnes stykkevis, og at man skal lade, som om Forsvarskommissionen slet ikke eksisterede, og ikke afvente det Tidspunkt, da den en Gang bliver færdig med sit Arbejde? Jeg synes, at noget saadant maa være Meningen, jeg kan i alt Fald ikke faa andet ud deraf. Jeg skal heller ikke have noget imod, at vi gaa ind paa denne ny Taktik, at vi tage vort Forsvars Ordning frem Stykke for Stykke og søge ligesom i Højres Dage at ordne det ad denne Vej, men saa synes jeg, at de Myndigheder, som i sin Tid nedsatte Forsvarskommissionen, nu skulde skride til ved en Lov at faa den ophævet, idet den formentlig da vil blive helt overflødiggjort.

Parkov: De forelagte Forslag ville blive modtagne og behandlede med al mulig Velvillie fra vor Side. Jeg kan derfor indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Jeg skal med Hensyn til Lovforslaget om Ordningen af Hærens Forplejningskorps kun sige, at jeg tror, det er rigtigt, som Forslaget tilsigter, at indskrænke Antallet af Intendantter med 10. Det er vistnok fuldkommen rigtigt, naar der staa i Anmærkningerne, at man, som Forholdene ere nu med Regimenter paa 3 Batailloner, hvoraf kun een Bataillon ad Gangen har Indkaldelse, vil kunne nøjes med 1 Intendant pr. Regiment.

Med Hensyn til Forfremmelsen fra Reserveintendant til Intendant vil jeg gerne spørge, hvorvidt en saadan Forfremmelse kun kan ske blandt de Reserveintendantter, som have gjort Tjeneste et Aar — der staa i § 9, naar de have tjent mindst et Aar som Reserveintendantter —, eller om det ogsaa er paatænkt, at de Reserveintendantter, som kun have forrettet 8 Maaneders Tjeneste og derefter hjemsendes, ogsaa skulle have Adgang til at kunne forfremmes til Intendantter. Det vil jo formentlig være undtagelsesvis, at man fremtidig vil beholde en Reserveintendant til længere Tjenestetid end et Aar, fordi man i det hele kun vil beholde 2 Reserveintendantter hele Aaret. Jeg tror, det er et noget ringe Antal. Navnlige er det muligt, at det vil komme til at gaa noget ud over en Del Underofficerer, som i sin Tid have taget Reserveintendanteksamen. De ville sikkert blive ganske afskaarne fra at be-